

Anders-Lennart Yrar Vidare...

Han hade gjort sin första nära-döden-upplevelse. Han hade sett den komma. Han hade i panik sprungit mot sin fiende. Det blev hans räddning. När slaget nått bordet hade han flugit en ½-meter upp i luften ock minst 1,5 meter från slagets epicentrum. Hans fiende letade säkert fortfarande efter honom. Nu försökte han få ner pulsen till, iallafall det dubbla av normal. Den människa som uppfunnit flugsmällaren skulle minsann få känna... Anders-Lennart skulle krypa in i denna djävulska persons öra när denne sov, ock skruva loss hela hans öronsnäcka. När han sedan baxat ut den skulle han slå på den med en slägga tills det bara fanns öronsnäcksmjöl kvar. Mjölet skulle han sedan blanda i insektsmördarens morgonkaffe... Hur det skulle smaka vågade Anders-Lennart inte tänka på. Han trodde att då skulle hans smakcentrum TILTa. Nej, nu hade han inte tid att fantisera. Han skulle ju leta rätt på en bil tillbaks till fastlandet. Här på öland blev man som ostronknäckarbagge antingen ihjälslagen eller så blåser man bort. Det enda positiva med denna avlånga ock ljungrika ö var konditoriet i Mörbylånga. Där hade dom ljuvliga gräddbakelser som man, om man var en insekt, kunde dyka rakt ner i ock sedan äta sig ur som om man vore självaste chefsborret i, eller ska vi säga under, engelska kanalen. När man fikade satt man i gamla, väl insuttna soffor ock filosoferade över de gamla, fula ock termittuggade tavlorna som prydde väggarna. Han tyckte att detta stället hade den rätta kafé-känslan.

The story will continue...

created by: Mr

